

Ткач Ю. О.,

*ад'юнкт кафедри кримінального
права та кримінології
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ*

Науковий керівник:

Гаркуша А.Г.,

*доцент кафедри
кримінального процесу
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
кандидат юридичних наук, доцент*

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДОБРОЧЕСНОСТІ СЛІДЧИХ

Сьогодні у боротьбі з корупцією доброчесність — це необхідна морально-етична складова діяльності державного службовця, яка визначає межу і спосіб його поведінки, що базується на принципах доброго відношення до громадян та чесності у способі власного життя, виконанні своїх обов'язків та розпорядженні державними ресурсами. [1]

Відповідно до статті 1 Закону України «Про запобігання корупції» № 1700-VII від 14.10.2014 року спеціально уповноваженими суб'єктами у сфері протидії корупції є органи прокуратури, Національної поліції, Національне антикорупційне бюро України, Національне агентство з питань запобігання корупції [2].

Так, у Кримінальному кодексі України мається Розділ XVII «Кримінальні правопорушення у сфері службової діяльності та професійної діяльності, пов'язаної з наданням публічних послуг» який регламентує відповідальність за корупційні правопорушення [3].

Згідно Наказу МВС України від 06.07.2017 № 570 про затвердження Положення про слідчі підрозділи Національної поліції України відповідно до п. 4 діяльність слідчих підрозділів здійснюється відповідно до принципів верховенства права, законності, рівності перед законом і судом, поваги до людської гідності, забезпечення права на свободу та особисту недоторканність, недоторканності житла чи іншого володіння особи, таємниці спілкування, невтручання в приватне життя, недоторканності права власності, презумпції невинуватості та забезпечення доведеності вини, свободи від самовикриття та права не свідчити проти близьких родичів та членів сім'ї, заборони двічі притягувати до кримінальної відповідальності за одне і те саме

правопорушення, забезпечення права на захист, змагальності сторін кримінального провадження та свободи в поданні ними суду своїх доказів і у доведенні перед судом їх переконливості, безпосередності дослідження показань, речей і документів, забезпечення права на оскарження процесуальних рішень, дій чи бездіяльності, публічності, диспозитивності, розумності строків досудового розслідування. [4]

У своїй діяльності слідчий керується Конституцією України, Кримінальним кодексом України, Кримінальним процесуальним кодексом України, Законом України «Про Національну поліцію», Законом України «Про запобігання корупції», Законом України «Про державну службу», Кодексом законів про працю України, «Дисциплінарний статут ОВС України», «Кодексом честі працівників ОВС України», «Етичним Кодексом працівника ОВС України», міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, цим та іншими законами України, актами Президента України та постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції та законів України, актами Кабінету Міністрів України, а також виданими відповідно до них актами Міністерства внутрішніх справ України, іншими нормативно-правовими актами.

Не зважаючи на те, що керівником підрозділу щомісячно слідчому письмово доведено про дотримання законності при виконанні своїх службових обов'язків, недопущення фактів порушення законодавства України та недопущення фактів корупційних діянь, а саме: ст. ст. 364, 365, 366, 367, 368, 370 КК України.

Крім, цього слідчий повинен суворо дотримуватися обмежень і заборон, передбачених антикорупційним законодавством, законом України «Про державну службу» та «Про засади запобігання протидії корупції», уникати дій, які можуть бути сприйняті як підстава для підозри в корупції.

Вважаю необхідним під час виконання своїх службових обов'язків слідчий щоденно повинен дотримуватись доброчесності і зобов'язаний з гідністю і честю поводити себе поза службою, бути прикладом у додержанні громадського порядку, утримувати інших від порушень правопорядку, неухильно дотримуватись законності при виконанні своїх службових обов'язків, недопущення фактів порушення законодавства України та недопущення фактів корупційних діянь. Під час розслідування кримінальних правопорушень забезпечити швидкого, повного та неупередженого розслідування, забезпечення прийняття законних і неупереджених процесуальних рішень, дотримання прав і свобод людини.

Використані джерела:

1. Вікіпедія: URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki/Доброчесність> (дата звернення 12.08.2022).
2. Про запобігання корупції: Закон України № 1700-VII від 14 жовтня 2014 року. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1700-18#Text> (дата звернення 12.08.2022).

3. Кримінальний кодекс України: Закон України № 2341-III від 05 квітня 2001 року. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14#Text> (дата звернення 12.08.2022).

4. Наказ МВС України Про організацію діяльності слідчих підрозділів Національної поліції України *МВС України*; Наказ, Положення, Інструкція від 06.07.2017 № 570. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0918-17#Text> (дата звернення 12.08.2022).

Бучко Б. О.,

здобувач вищої освіти

Дніпропетровського державного

університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Березняк В. С.

*доцент кафедри кримінального права
та кримінології*

*Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ*

*доктор юридичних наук, старший
науковий співробітник*

КОРУПЦІЯ ТА ЕКОНОМІЧНА БЕЗПЕКА ДЕРЖАВИ

Проблема корупції на сьогодні залишається одним із важливих питань, актуальних не тільки для України, але і для більшості країн світу. Вона завдає істотної шкоди, уповільнюючи економічний розвиток суспільства і підриваючи основи державного устрою, обмежує конституційні права та свободи людини і громадянина, заважає нормальному функціонуванню державного апарату, сприяє розвитку організованої злочинності.

«Економічна безпека» обумовлена потребою захисту будь-якої системи пов'язаною з економічною діяльністю за мету має реалізацію економічних інтересів. Однією з найбільших загроз економічній безпеці полягає в процесі поширення корупційних схем у системі державного управління та контролю над наявними в державі ресурсами. Сучасного визначення термін «корупція» набув у міжнародних документах. Так, у резолюції «Практичні методи боротьби з корупцією», підготовленої секретаріатом VII Конгресу ООН, у розділі «Корупція в державному управлінні» відзначається, що проблеми корупції в державній адміністрації мають загальний характер і їх згубний вплив відчувається у всьому світі [1]. Як зазначає М.І. Мельник, корупція – це явище динамічне : вона змінюється, реагує на зміни й пристосовується до них. Виявити корупцію досить важко, особливо якщо зосередити увагу лише на якомусь одному показнику. Тоді можна не побачити важливі чи суперечливі зміни в інших показниках. Необхідно проводити комплексний аналіз